

SZOLGÁLJUK AZ URAT

2013. április 14.

– Jim Sanders tanításának előben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Dicsőséget adunk Istennek! Hatalmat veszünk Atyám minden betegség felett, minden hazug tünet felett. Az elme problémák felett, minden hiányzó szerv felett Atyám, a Jézus nevében. Megkérünk Atyám, hogy ezeket újra teremtsd a testekben, az újrateremtés erejével. Köszönjük a Szent Szellemet, a drága, gyönyörűséges jelenlétében az Ő megnyilvánulásaiban, és ajándékaiban. Minden dicsőséget neked adunk Atyám. Köszönjük ezt a gyönyörűséges jelenlétet, amellyel vigasztalod a szíveinket, a Jézus nevében. Ámen.

Kezeinket a zsebkendőkre vetjük a hitünkkel. Köszönjük, hogy a drága gyógyító keneted árad a kezeink rátevésével. Az Ige alapján cselekszünk Atyám, és hisszük, hogy a gyógyító erő árad ezekbe a ruhadarabokba, és a betegek testéhez érve megszűnnek a betegségek, a fájdalmak, és minden gonosz munka eltávozik. A kenet töri meg az igát, az életekről eltávoznak az igák, eltávozik a hányinger, a gyomor problémák, az emésztési problémák. Atyám, Jézus nevében jelek és csodák sokasága lesz a Te erőd által. Ámen.

Két kislánynak a *gyermekbemutatása* következett az Úr előtt. Egyikük a szemére gyógyító kenetet fogadott be. Nagy gyógyító munkái vannak az Úrnak!

Ausztráliában, a gyülekezetemben is volt egy személy, 18-19 éves lehetett, amikor jött az Úrhoz, és a szemének gyógyulását vette. Most találkoztam vele újra az elmúlt évben. Ő Hong Kongban született újjá, és beszél angolul. Ausztráliába jött azután.

Hálát adunk Istennek, és megáldjuk a család minden tagját, nagyon jól beszéltek ti is angolul. Az Úrnak az ilyen *könyörületességében* mindig ott van a gyógyulás. Nagy gyógyító kenetben szolgál az Úr felénk. Nagyon köszönjük az Úrban való hűségüket.

Nem én végzem ezeket a csodákat különben. Az Úr erőteljes *könyörületességében* vagyunk itt, és ez csodálatos. Erőteljes a gyógyító kenete az Úrnak. Születése óta süket fület nyitott meg tegnap az Úr az imakör elején, a gyógyító sorokban.

És a másik csoda pedig egy csípőben történt. Egy új csípőízületben hiszünk, hogy az Úr elvégezte a cserét. Ezek a gyülekezet régi tagjai, sok éve jár mindkettőjük. Nagyon örültünk ennek. Áldott legyen az Úr Jézus szent neve.

Néhány közelgő evangelizációs alkalmunkról szeretnék szólni: április 20-án, szombaton 13 órakor Siófokon, az Ezüstpart Hotelben. Borsodnádason április 26-án, pénteken 10 órakor, és 26-án du. 14 órakor pedig Putnokon leszünk.

Az Úr hozta az emlékezetembe a kislány szemével kapcsolatban, hogy amikor az én ausztráliai Rachel lányom iskoláskorú lett, akkor elkezdtek róla mondani, hogy nem lát jól a szemével. Mondtam, hogy bizony jól lát ő a szemével, és végül elvitték a szemorvoshoz.

Hadd vigyék el az orvoshoz, mondtam, majd megmondja, hogy mi az igazság. Az volt az igazság, hogy amikor kiment az erős napfényre, és azt követően pedig visszament a terembe, ahol sötétebb volt, a szemizmoknak kellett igazodni a különböző fényerősségekhez. Az orvosok egy szemtornát írtak fel neki, hogy a szeme könnyebben tudjon igazodni.

A legelső gyermekem, a nagylányom szemei is egy történet különben. Az ő szeme Vicki Jamison összejövételén gyógyult meg. Ennek pedig az a története, hogy a családomban nem nagyon beszéltünk erről, hogy én gyógyító összejövetelekre járok, főleg a gyermekemnek nem akarta a család, hogy erről beszéljek.

Akkor a vasúton dolgoztam, nagyon jó biztosításom volt és a kislánynak a szemét készültek megműteni az orvosok. Mondtam, rendben van. Elvitték őt a szemorvoshoz, és ahogy keresték a lapját, nem találták, amire a betegsége volt írva. Elmentek egy másik orvoshoz, akinél előtte jártak, ott sem találták a bejegyzést a kislány szeméről.

Vagyis az összes feljegyzés eltűnt arról, hogy beteg lett volna. Ezt követően megvizsgálták a szemét, és a szemével tökéletesen látott. Egy retina problémával akarták megoperálni az egyik szemére, és meggyógyult. Itt is nagyon erőteljes gyógyításokat végez az Úr, az elmúlt vasárnap is a szemben.

És tegnap is a születésétől süket fület nyitott meg az Úr, tökéletes lett a hallása. Másik csoda az csípőben történt, a tudás szaván keresztül találtuk meg. A Korinthusi levél 12,10-es Ige mondja, hogy a *csodatevő erők* munkáit adta az Úr.

Ez a munkája a csodatevő erőknek, azt jelenti, hogy a szemetet utána meg kell néznünk, meg kell vizsgálnunk, mert olyan evangélistákkal, akiknek a szolgálatában szintén történnek ezek a csodák, együttműködve elő tudnak jönni ezek.

A múlt vasárnap valakinek egy hályog tűnt el a szeméről. Az Úr ma jelezte már többször azt a csodát, hogy a nyelöcső, a torok bal oldalán levő betegség gyógyulására van kenet. Nem hívtuk még elő a gyógyulni vágyókat, mert a tanítás nagyon fontos lesz most.

A felkent evangélistáinkat szeretjük, hogyha a sorban együttműködnek a gyógyulásokkal, mert a csodatevő erők munkáihoz munkálni kell azt. A gyógyítások ajándékainál megtörténhet most, ahogy a helyeteken ültök, vagy később. Amint hallgatjátok a tanítást, megnyílhat a szemetek tökéletes látásra, akármilyen vastag a szemüvegetek.

A kenet azt hiszem, ugyanúgy van, de a *tudás szava* ajándék erősebben kezdett munkálni. A tudás szavát szeretné a Szent Szellem még jobban működtetni. Az első sorban ül Labátné Ilona, akinél a harmadik alkalommal veszem észre, hogy az Úr odaadja ezt az ajándékot. Próbáltam mondani neki, hogy ez nagyon *komoly* dolog.

Azt meg kell értenünk, hogy Istennek megvannak a *kenetei*, de Isten *nem pazarolja* el a kenetét. Ha az evangélista nem veszi magának a fáradságot, és *nem megy* ki munkálkodni, akkor *elveszítheti* a kenetét. Mert nem a gyülekezeteket kell körbejárni, és újra körbe-körbe járni, hanem az *elveszettekért kell kimenni*, akik kint vannak. Így *növekszik* a kenet, és így *növekszik* a tömeg is, aki jön a kenetre.

Amikor Szlovákiában voltam, ott összeismerkedtem egy losonci emberrel, aki egy magyar. Legalább három neve van egy településnek, ezt már megszoktam, az egyikre emlékszem, ez Losonc. Fogalmam nem volt, hogy milyen sok nyelvterületbe keveredek majd bele, de

elkezdtek a munkát. Nagyon-nagyon nagy gyorsasággal 15-30 ezrek jöttek érdeklődni, mert a *gyógyulások valóságosak* voltak.

Amikor odaértem, akkor még nem így volt. Először egy híres evangélistával mentem ki, aki tévéből volt ismert. Azután, amikor visszamentem, az „ott helyemre” kerültem. Néhány segítőm volt. Volt egy tolmácsom, akin keresztül megtanítottam a segítőimet, akik nem beszéltek angolul, hogy hogyan kell az illetőt az *Úrhoz vezetni*, aki hisz. Volt legalább 14 ilyen segítőm. Nem a kezdetek kezdetén, de később.

Elkezdtem imádkozni az emberekért egy szobában. Nem szerveztem úgymond az összejöveteleimet, de akik eljöttek, azok meggyógyultak. Oly nagy lett az érdeklődés, hogy reggeli 6-tól este 11 óráig jöttek az érdeklődők.

És egy olyan elhagyatott kis fészerszerű helyen voltam, amit még megtalálni is nehéz volt, de mégis megtalálták. Akkor elhatároztam, hogy valamit változtatnom kell, mert nem akartam egyenként az egész napomat ezzel tölteni.

Akik hozzám jöttek, azok megkérdezték, hogy elmegyek-e az egyik illető házához imádkozni? Mondtam, hogy rendben van, persze. Fogalmam sem volt, hogy hova kell mennem, de mondtam, hogy elmegyek.

Ez 70-80 km-re volt, és éppen esett, amikor odaértem. Ennek ellenére kétoldalt láttam, hogy hosszú sorokban parkolnak az autók, és 9000 esernyő volt a levegőben. Mindannyian várták, hogy jöjjenek. És mondtam, hogy ó Uram irgalmazz nekem!

Bementünk ott a fészerbe, a hátsó ajtót lezártuk, hogy ne ott jöjjenek be, és az elülső bejáratot felügyelet alatt tartva megszabályoztuk, hogy hányan jöhetnek be egyszerre. A hátsó ajtón küldtük ki őket, s így szabályoztuk, hogy hányan férnek be egyszerre. Olyan izgatottan jöttek az emberek, hogy még a falakat is hajlandóak lettek volna kinyomni.

Az egyik római katolikus pap azt mondta ott nekem, hogy az én gyülekezetemből mindenki itt van, aki hozzám tartozik. Eljöttek, mert érdeklődnek. Kis gyülekezetek, 9000 létszámmal. Aztán növekedett a létszám.

A következő szervezett összejövetelünkön már 30 000 ember volt. Ez körülbelül ment három hónapig, és akkor döntöttem, hogy megszervezem még jobban. És akkor kezdődtek a sportcsarnokban az alkalmak, hogy akik csak jönni akarnak, mind beférjenek.

3000 emberért imádkoztam délelőtt, és 3000 emberért délután. Hat órákor be kellett zárni a folyó sorokat, mert akkor volt az utolsó busz. Hat óra után már az éttermek sem voltak nagyon nyitva. Ez a 1991-1992-es években volt.

Az egyik alapkőve ennek, hogy ezt a munkát Isten végezhesse, mert én *hittem a kenetben*, mert láttam olyanokat, akik Isten felkentjei voltak. Ha elvitettem volna Isten vezetését, akkor ott nagy bajba kerülök, mert Szlovákiába úgy érkeztem, hogy összesen 200 dollár volt nálam. Próbálj meg abból indulni, kb. 40 000 Ft-ból. A mai napon nem sokáig tudnál belőle létezni.

Azért mondom ezt el, hogyha hiszel a *kenetben*, ami fölötted van, akkor azzal *ki kell lépned!* A pásztoraimat szeretem arra befogni úgymond, hogy *szervezzenek* összejöveteleket, és *új területekre* akarunk kitörni. És sokakat szeretnénk használni ebben, befogni ebbe a munkába.

Putnok környékét most majd el kezdjük munkálni, 40-50 kis település van nagyon közel a környezetében. Ezért az utcákra, terekre ki szeretnénk menni, és mindenki, aki velem akkor ott van, az *munkálkodhat* abban a kenetben, mert az működni fog.

Amikor kezdtem az elején, a segítőim semmit nem tudtak az Úrról, csak annyit, hogy szeretik az Urat, és működött ez a kenet általuk. Később felbuzdultak és saját szolgálatokat nyitottak, mindegyik egyenként. És ma már egyiküket sem találod különben.

De akik itt *felnőttek* az Igében, azokkal már másként lesz. Nekem használnom kell a hitemet arra, hogy *új területeket* szántunk fel. Pásztorainknak a feladata abban áll, hogy ezeket az új helyeket *felderítik* nekünk. Ezeket a felszántatlan területeket meg kell szervezni valamilyen szinten. El akarok jutni így néhány helyre.

Ahogy jön a jó idő, és jön a nyár, ki fogjuk *terjeszteni* a sátorunkat. De kezdheted egy *háznál* is, és hívd meg oda a betegeket, mert lesznek gyógyulások. A világ is ezt teszi. Ki fog zaklatni téged? Senki, sem a rendőrség, sem a helyi keresztények nem fognak zavarni téged ebben a *csöndes munkában*, amit végzel. Ahogy meggyógyulnak az emberek és üdvözülnek, úgy fog *terjedni a híre*, ha jól fogjuk koordinálni ezt a munkát.

Azt mondta az Úr, ezt áprilisban kezdjem el. Hol vagyunk most? Április hónapban. Az a fajta szolgálati felállás, ahogy Benny Hinn-t látjuk szolgálni, ugye sokféleképpen lehet „megnyúzni egy macskát”. De ezt most nem azért mondom, hogy macskát nyúzunk, ez csak egy mondas, tehát *sokféle úton* lehet munkálkodni.

Van, hogy zenei szolgálattal, van, hogy a nélkül. Együtt, ahogy adódik. És mindenki képes lesz benne valamilyen *részt elvégezni*, ha a hitünket használjuk. A fészerben is össze lehet gyülekezni, és oda is be lehet gyűjteni az érdeklődőket, hogy újjászülessenek.

Tavaly is volt egy ilyen munkánk, hogy hat települést végigjártunk így. Tehát Pétervására környékét jártuk így, utcáról utcára. Nem volt szervezett forma. Ha valaki úgy gondolta, hogy én akkor majd tartok egy nagyobb összejövetelt, tévedett, mert *mindenki dolgozott* kicsiben.

A gyülekezetnek a *tagjait kell munkára bírunk*, hogy tiszta legyen [a látásokat ebben]. Az Úr pásztorokat is fog ebben használni, nemcsak evangélistákat. Ez egy *nagyméretű* munka lesz! Nemcsak evangelizálni, hanem *imádkozni* értük és *újjászületésre* vezetni őket.

Azon kívül van egy-két pásztor, akiről úgy tippelem, hogy amúgy sem pásztor, hanem evangélista, tehát *mindenki végezheti* ezt a munkát. Megint vannak mások, akiknek az *elhívása* még előlött is van, és azok a *kezeiket* is szorgalmassá rátehetik az emberekre. Hol akarja használni őket az Úr? Az *utcákon*! És telefonhívások kellene, hogy legyenek, és tanácsadások.

Amikor a pásztori szolgálatot végeztem, és a pásztori kenet volt felettem Ausztráliában, akkor, az történt például, hogy reggel, amikor fölébredtem, valaki „elém került” a gyülekezetből, és elindultam meglátogatni.

Mikor odaértem, ott voltak a rokonok is látogatóban. Ott voltak a barátok. Ők miért voltak oda begyűjtve? Hogy ők is *újjászülessenek*, hogy *meggyógyuljanak*. A Szent Szellem szervezte meg azt nekem, hogy az úgy legyen.

Azután egy másik helyre indultam, és ott is együtt voltak. 10 órára el kellett mennem ismét egy másik helyre, ott 20-an voltak így egybegyűjtve. Délután két órára értem haza. Ez a *pásztori kenet*. Isten szeretné a pásztorait is használni. Tehát mi jön eléd reggel a *vezetésben*? Néha imádságra van szükség, néha egy tanácsadásra van szükség.

Nemcsak a szolgálónak kellene, hogy teli legyen munkával, hanem a *gyülekezet tagjainak* is ilyen elfoglaltságnak kellene lenniük. Ezért mindenkinek tudnia kellene pontosan, hogy miként kell valakit az *Úrhoz vezetni*, alkalmas és kevésbé alkalmas időben egyaránt.

Vannak az evangélistáink és vannak szervezett alkalmak, de ezen túlmenően az egész gyülekezetnek *együtt kell lüktetni*, és mindenkinek együtt kell végezni az *evangélista munkáját*. Ha jönnek a sátrak, az evangélista, a dicséretszolgálat, akkor egy nagy mozdulás történik.

Úgy gondolom, hogy szerda, csütörtök és pénteki napokon fogok így kimenni, és végezni a szolgálatokat. A szombatot szabadon kell tartanom, hogy vasárnapra tudjak készülni. Régebben másképp volt az időbeosztás. Azért mondom, mert ez egy *nagyon komoly munka* lesz.

Azok a híresek, akik régen a nevükkel hozták a tömegeket, például Oral Roberts, 40-50 millió embert vezetett az Úrhoz. T. L. Osborn is elköltözött, ő 60 millió embert nyert az Úrnak világviszonylatban. A két legnagyobb evangélista!

Ezzel a *kenettel* mit fogunk kezdeni? Mert a kenetet nem vitték magukkal, a Szent Szellem kenetüket, mert Jézus ott van fönt a mennyben. A mennyben senki nem beteg. Ezek a kenetek nekünk maradtak itt.

Minden evangélista, és akár minden egyes pásztor másként és *másként szolgálhat*. Vannak pásztorok, akik inkább prédikálnak, más lehet, hogy a tanítói szolgálatot helyezi előtérbe, vannak olyan pásztorok, akik tanácsadásban kiválóak.

És tanácsadással egyenként foglalkoznak a nyájban. Mindegyik egy kicsit másként, és másként szolgálhat. A pásztoroknak figyelnie kell, amikor a *lehetőségek* előjönnek. Ha akár az esti órákban jön valami elő, akkor este kell imádkoznia.

De mindenekfelett a legfontosabb a *szeretetben járás*. Egy ilyen méretű kenetben lenni, és nem szeretetben járni, és irigykedni, és féltékenykedni másra, nincs megengedve. Mert az Úrral kell *kontaktusban* maradni, és a Szent Szellemet kell tudni *követni*.

Volt egy evangélista Ausztráliában, aki elhatározta, hogy Indiába megy evangelizálni. Tehát az evangélista kap egy *vezetést*. Soha nem járt ott. Kalkuttában leszállt a gép. Megtudták, hogy evangélista, s hoztak hozzá valakit egy tolókcsuban.

És többit kitaláljátok, mi történt. Miután a beteg fölkel a tolókcsuból, napi 12 órában *hozták* hozzá a betegeket. Nagy nehezen kimenekedett abból a közegből, és utána visszament, és egy egész csapatot vitt magával.

Billy Graham is elment oda, fél millió dollárt költött a hirdetéseire. Az evangélista, amint az imént mondtam, ő már ekkor 5-10 éve ott szolgált, s az összes hirdetésre költött pénze a 10 év során 15 dollár volt.

Az utolsó összejövételén több mint egymillió ember jött össze. Valahogy elszabadultak a kordonok, és az emberek elindultak felé, és mi történt? Az életét kellett mentenie, hogy ne rohanjanak rá.

A *gyógyító kenet* egy nagyon komoly kenet, különböző szintjei vannak, és a *lustáknak nem adja* oda az Úr. Állandóan mozgásban kell lenni. Bérelj ki egy kis *helyiséget*, és kezd el. Hívd meg azokat, akik betegek, hogy szeretnél imádkozni értük. Volt egy idő, mikor kórházakat látogattam. Most már ezt nem teszem. Nagyon nagy szolgálat a *kórházi szolgálat*.

Csehszlovákiában például, teljes kórházakat learattam. Láttál-e olyan méretű helyeket, 5-ször, 10-szer nagyobb, mint itt, ahol most vagyunk, tele rokkantakkal. Nyomorékok tömkelege zsúfolásig tele. Csehszlovákiában az orvosok dolgoztak a kezem alá, hozták az embereket ugyanis.

Nem a vallásosak hozták, a vallásosak harcoltak ellene. Azok az ördögnek a szószólói. A legrosszabb körökből jönnek elő az ellenségek, a pünkösdi és más keresztény körökből. Azt leírhatod előre, hogy így lesz. Pünkösdiek hordozzák a legnagyobb köveket, amivel meg akarnak dobálni.

De ha *felkent* akarsz lenni, akkor az aligátorhoz hasonló vastag bőrt kell magadra öltetni, és *menni előre*. Ahogy mifelénk mondták, az egyik füleden be, a másikon ki. Mint ahogy néha beszélsz, és az emberek nem is figyelnek, egy szavát nem hallották annak, amit mondtál.

Vannak az *impartálások*. Az impartálás azt jelenti, hogy *újabb kegyelmeket* kapsz, s ezek a részévé válnak a szolgálatodnak, annyira, hogy visszatekintve azokra a napokra, ahol a nagy gyógyító kenet volt, ezrével voltak ezek a csodák. Vak szemek, süket fülek...

Amikor ez a kenet felemelkedett, ahogy Hagin mondta: én akkor is itt leszek a szolgálatban, amikor az összes többi, már nincs a színen. Letűntek. Mert ő a *hitet tanította*, hogy hogyan lehet megőrizni a gyógyulást! Nemcsak *megszerezni*, hanem hogyan lehet *megtartani* a gyógyulásodat.

És azok, akik a *megpróbáltatásokon* mennek keresztül, ki is jönnek belőle, mert van hitük, a Jézus nevében. Nem arról van szó, hogy több hitre van szükségük, *megvan a hitük* hozzá. Meséltem nektek a Creflo Dollárnak a példáját, hogy óriási *csodákkal* gyógyult meg, gyógyíthatatlan dolgokból az elmúlt években. Az egyik egy daganatos, a másik egy vérzéses probléma volt.

Most legutóbb jött egy ilyen rendellenes növekedése. Miután a korábbiakból meggyógyult, most műtetre volt szüksége. Azt kérdezte az Úrból, hogy vajon miért? Mondta az Úr, hogy azért, mert *kételemjű* lettél. Mert a *gyülekezeti* dolgok is forognak, és azon is elkezdted gondolkodni, hogy miként lesz a *műtét*? Ott bejött a *hitetlenség*. Az Úrral végül rájött arra, hogy mi volt a baj.

A Bibliában is olvassuk, hogy azt mondta az apa, aki hozta a fiát gyógyulni Jézushoz, hogy hiszek Uram, *légy segítségére* az én hitetlenségemnek. Az Úr erre nem válaszolt semmit, csak imádkozott a fiáért.

Voltak, akik meggyógyultak vakságból Jézus szolgálatában, és Jézus azt mondta, hogy soha ne menj vissza a hitetlenek közé. Miért? Mert újra visszajött volna a vaksága. Elveszthette volna a gyógyulását. Ezért utasította úgy Jézus, hogy ne menjen vissza.

Sok helyen jártam már, és megtapasztaltam a hitetlenségnek az ellenerejét, mert *hitetlenségre tanítják* őket. Az Úr maga, aki hatalmas csodákat tett, amikor Názáretbe ment, akkor elcsodálkozott az ott lévők hitetlenségén, és ott nem is tehetett hatalmas csodákat.

Nem tudom, hogy te miként vagy, de én szeretném a *hatalmas csodákat* megcselekedni. Tudom, hogy a mieink is szeretnék látni ezeket a hatalmas csodákat. Ki az, aki végzi azokat a hatalmas munkákat? A *kenet végzi*, a Szent Szellem maga, s az impartálások által jut belénk.

Tehát az Úr valakin *keresztül* munkálkodik, aki nem veszi magának a dicsőséget, *nem érinti a dicsőséget*, és itt a történet vége. Az előbb megköszönték nekem angolul, hogy ezt vagy azt tettem, de semmit nem tettem. Azonnal ki kell *igazítani* őket, hogy nem én gyógyítottam meg. Én soha senkit nem gyógyítottam meg.

Olyasmi a szellemünk, mint a vezetékek, amin *átfolyik* az elektromosság, vagy az öntözőcső, amin átfolyik a víz. De nem a vízvezetékcső hozza azt a vizet elő, csak átfolyik rajta. Ha valakit az Úr használni kezd, ez az első, amit meg kell érteni.

Az utolsó dolog, a legutolsó és a legfontosabb a *pénz*. Nem lesz az illető Isten felkentje soha, hogyha a pénz érdekli. Prédikátorok is elbuknak ezen. Felkenetésre kerülnek, és idővel mikroszkóp alatt sem találod meg a kenetüket.

Arkansawban voltam együtt egy diákkal, egy bibliaiskolai növendékkel. Volt ott egy sátor, ott volt egy evangélista, és miről beszélt egész idő alatt? A pénzről. Biztos vagyok benne, hogy volt idő, amikor ő felkent volt. És azután eljött az idő, hogy imádkozni kell, és valakit kiszólított. Nagy volt a tér, de nem voltak sokan ott, 40-50-en lehettek.

Egy fiatalabb asszony jött a gyerekével elő, és azt ő kiszólította gyógyulásra. Hoztak egy tervet, és az asszony meg hozta a gyermekét. Nem felejttem el soha az arckifejezését, hogy honnan jött elő. De imádkozott a gyermekért, pontosan imádkozott: a *Jézus nevében gyógyulj meg!*

Utána újra folytatta a pénzről való beszédét. Adományt akart gyűjteni. Mi volt az ő problémája? A pénz. Ugye ebben a világban két isten közül választhatunk. Választhatjuk Jézust, és választhatjuk a mammont, az e világ rendszerét, amiben a pénz működik, és ez a világ elmúlik. Legyen egy jövedelmező munkád persze.

Ismered a világ dolgait, hogy hogyan működik, minden a pénzről szól. Amikor vonatvezető voltam, ott a szakszervezetben belül volt egy igen briliáns ember. Nagyon éles elméjű volt, olyan éles elméje volt, mint egy ügyvédnek. A cégnek a vezetőit jól ismerte, ahol nagy pénzek forogtak.

Ott beszélgettek, és mondták, hogy néhány személyre gondolnunk kell, leépítések lesznek. Minket akartak az ő munkájukkal leterhelni. Azt válaszolta, hogy ez soha nem jöhet létre. Mutatta neki, hogy látod ezt itt? Elővett egy dollárt. A mérnököket bármire ráveszem, amire akarom! – mondta. Mi volt a válasz? Igazad van. Ez a világ rendszere.

Neked ezért le kell tenned a voksot, hogy te az *Urat szolgálod*, az *Ő* dolgait, hogy a *Szellemet követed*, és meg kell Neki mutatnod, hogy te azt *komolyan gondolod*. A mi rendszerünk az egy szellemi birodalom, egy *királyság*. Teljesen szellemi és láthatatlan, mi *uralkodunk* benne, és azon keresztül gyarapodunk.

Keresztényeknél a legfőbb probléma, hogy egy egyveleg, egy keverék van bennük. Úgy gondolják, hogy a világ jobban működteti az ő rendszerét, jobban boldogulnak ott a kint lévők, mint a keresztények belül.

És Jézus is ezt mondta, hogy a korrupszió szellemével, akik kint élnek, jobban boldogulnak a világban, mint mi, akik belül vagyunk ebben a királyságban. Mintha nem a miénk lenne az uralkodó elv.

Azt mondom neked, hogy a „Sion hegyének” rendszere az működésben van. Akik a Sion hegyén ülnek, a mennyben lévők már, azok teljes rendben vannak odafent. A *lelátókon* ülnek, és nézik a mi *szellemi fejlődésünket*. Nem a természeti mindennapos dolgaink érdeklik őket.

Az egyikőjük felugrott, és azt mondta, hogy X.Y. most fogadta el az Urat ott lent a földön. És azt mondta, hogy azonnal megyek az édesanyjához és elmondom neki. Ez egy mennyei beszélgetés volt odafent.

És valószínűleg az ükapáink és szépapáink és a dédapáinknak világában rengeteg *istenfélő* ember volt, és vannak *odafent*. Nekem is nagyon istenfélő nagyszüleim voltak, és azok az *imák*, amiket ők elmondtak, ott vannak *fölöttünk* ezek az imák.

A tegnapi közbenjáró imák, miről szóltak? A *családokról*, a rokonságról, hogy boldoguljanak, hogy hazajöjjenek az Úrhoz. Erről szóltak az imáink. Ugyanez történik itt is. Ezek generációkkal előttünk járó népek. És itt van a gyülekezet, és nekünk is az Úrhoz kell vezetni másokat.

Hármat vezettem az Úrhoz a minap, amiben részem volt most legutóbb, mert az egyik csak angolul akarta elmondani az üdvösség imáját. Elég jó volt ahhoz az angol tudása, hogy megtegye. Ezért vagyok itt, hogy ez a munka menjen.

Tehát az egyik dolog, hogy ez a gépezet, amit bennünk az Úr elhelyez, az tudjon működni. Elhelyez majd minket az egyik helyről a másikra az Úr, hogy azok az *ajándékok*, megnyilvánulások, amik beléd lettek teremtvé, azok ott *működhessenek*.

Elisabeth Capps – Charles Capps felesége – Izraelben kiválóan beszéli például a szlovák nyelvet. Néhányan emlékeztek rá Izraelből. A nagynénje, aki elég idős korban van már, ő Budapesten lakik. Ő úgy nőtt fel, hogy a szülei az *utcán szolgálták* az Urat, abban nőtt fel, és az volt az életük. A hajléktalanok felé szolgáltak, evangelizálták ezeket a nyomorult embereket.

Jézus azt mondta, hogy azért jöttem, hogy megkeressem, és *megtartsam* azt, ami elveszett. Az egyik tanítványom, Peter Fatini, aki Ausztráliában szolgál ma is, nem egy nagy iskolai végzettséggel rendelkező ember volt. De a gyülekezetemben nőtt fel, és amióta eljöttem, azóta is hűségesen *szolgál az utcán*. Egy igen komoly prédikátor lett.

Tervezte, hogy majd eljön közetek és megtanítja nektek, hogy hogyan megy ez az evangelizáció. Mondtam: Peter, csak egy baj van, hogy nem beszélnek angolul az enyémeik. De ettől még lehet, hogy eljön majd.

Nagy *bölcsesség* van felette, megérti az Úr dolgait, jobban, mint egy teológus. És annyi embert juttatott már a mennybe. Egy orosz származásával dolgozott együtt így 18 évet, aki aztán elköltözött onnan. Kínából jött át Ausztráliába.

Az oroszoknak akkor el kellett hagyni Kínát, és úgy jött át Ausztráliába. Mindannyiuknak ott volt ez a *buzgóság* a szíven. David Marton például már az Úrhoz költözött. De ha *velünk maradt* volna ebben az utcai szolgálatba, mondta Peter, akkor *ma is élne*. David Martin olyan volt, mint egy vadászkutya.

Az én sógoromnál, 6-8 ketrecben vannak a vadászkutyái, nem engedi ki őket, csak akkor, ha vadászni megy. És ha a fürjek közelébe érnek, mi történik? Lemerevednek, nem mozdulnak. Rátapad az áldozatára. És ahogy mentünk, úgy gondoltuk, hogy az egyiket elvétette. 6-8-an voltunk.

20-30 madárra léptünk rá hirtelen, ahogy ott voltak a fészkükben, és felrepültek. Felzavartuk a fészküket. Ez David Martonnak a szokása volt, hogy járta az utcákat, és szaglászott, és [erőteljes, váratlan kérdésével] a kórságot hozta az illetőre, és így szerezte meg az „áldozatait” az Úrnak. A dobosunkat is így szereztük.

Ráugrott és azt kérdezte, hogy *szereted-e az Urat*? Lindsay volt a neve. Azt mondta, én a Szent Szellemet keresem. És akkor elcsendesedett, nem tudta, hogyan válaszolja meg. De Lindsay megszerezte a Szent Szellemet és dobolt nekünk. Nagyon jó volt benne. Tehát egész egyszerűen, ahogy a szolgálatát végezte, 200-300 ember volt, és nem lépett közbe.

Aki az *utcán* dolgozik az Úrnak, előző este *imádkozni* kell. Hol akar az Úr látni? Melyik utcán? Mikor menj ki? Ki fogadja be az Urat? Ki nem fogadja be az Urat? Egyszer egy vasárnap esti gyülekezetet berekesztettem, és azt mondtam, hogy most ezt itt befejezzük, és *kimegyünk az utcára*, mert az Úr ott akar minket látni.

Ott ültünk, és nem jött senki a hálóból. Egy ausztrál fiatalal beszélgettem. Mondta, hogy a hadseregbe készül. Ott ült mellettem, és őt kellett az Úrhoz vezetnem. Észre sem vettem, hogy azért ült mellettem, akit meg kell szereznem.

Hányan szeretnétek, ha ott lenne közvetlen mellettetek, a jelölt az üdvösségre? Ilyen egyszerű ez. Néha az ember magának megnehezíti ezt, hogy nehezebbnek hiszi, mint amilyen. Az aratásnak a mezeje *megérett az aratásra*!

Megvannak az imádságok hozzá, a közbenjáró *imákat már elmondtuk* ezért. Ennél jobb már nem lehet a munka, mert meg van *olajozva*. Akik imádkoznak szellemben sokat, azok elvégezték. De az Úrnak szüksége van az indiánokra, akik leszállnak a földre, és elvégzik a munkát. Az indiánok között csak egy vezérfőnök van ugye? Nektek is van főnökötök, a királyok Királya, az *uraknak Ura* Ő, Őt kell követnünk. Hallelúja!

Második összefoglalás, hogy nem mondom el az üzenetemet, pedig nagyon sokat készültem. Megvallásunk azonban van. Sokat készültem az üzeneteimmel. Mielőtt megvallást teszünk, csukjuk be a szemünket.

Mindannyiunknak be kell látnunk, hogy több időt kell töltenünk az *Úr arcának keresésére*. És jó helyen vagytok arra, hogy az Úr tudjon benneteket *használni*. Nem kell mindenkinek Kínába menni.

Megvallás: Uram, itt vagyok. Készen állok arra, hogy használj engem alkalmas és kevésbé alkalmas időben. Bármikor, bárhol. Köszönöm Úr Jézus. Ámen.

Ha ezt megtanulod... A bibliaiskola, ahova a fiamat írtattam, Nathant, ők is kimentek, 47-en, és 40-et üdvözítettek aznap este az utcán. Nekünk is kell majd ezt csinálnunk. Kimegyünk, és szétszóródunk. Mi a kulcs ebben? Hogy tudni kell az illetőnek, hogy miként kell ezt végezni? És meg is cselekedték. Így tesszük tehát.

Elmondjuk az Üdvösség imát közösen, szívünkkel hiszünk, szánkkal vallást teszünk: *Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazulásomért. Kérlek Jézus, legyél az én Uram, legyél az én Megváltóm, legyél az én Gyógyítóm. Jézus Te vagy az én Uram, Jézus Te vagy az én Megváltóm, Jézus Te vagy az én Gyógyítóm. És én meg vagyok váltva, örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban. Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől, örökkön örökké, Ámen.*

Ezt mindenki képes elmondani. Gyakorold otthon [az üdvösségi imát]. Angyalok fogják hozzád hozni azokat, akiknek nyitva áll a szívük erre. Az Úr akarja, hogy a *hatalmat* is használd. A hatalomról fogunk egy megvallást tenni, személyesen mindannyiunkról szól.

Jézus hatalmat adott nekem, hogy használjam az Ő nevét. Amit megkötök a földön, a mennyben is kötve lesz, és amit megoldok a földön, a mennyben is oldva lesz. Ezért, az Úr Jézus Krisztus nevében, megkötöm a fejedelemségeket, a hatalmasságokat, ez élet sötétségének világbíróit. Megkötöm és levetem a magasságban lévő gonoszság szellemeit, és ártalmatlanná, hatástalanná teszem őket magam, a szeretteim és a Krisztus Szeretete Egyház minden tagja ellen. Jézus nevében. Ámen.

Az ördögöt ki kell zárni a dolgainkból. Ha bele akarja ütni az orrát az ügyes-bajos helyzetekbe, ki kell zárni. Tegnap egy másik megvallást is tettünk, és ezt újra megismételjük, mert szeretnénk, ha felvételre kerülne.

Jézus nevében kijelentem, hogy ettől a pillanattól kezdve, úgy látom magamat, amint Isten lát engem. Az Úr Isten magasságos kegyeltségét élvezem. Dicsőséggel és tiszteességgel koronázott meg engem. Isten igazsága vagyok Krisztus Jézusban. Mint egy király, uralkodom az életben, az egy Jézus Krisztus, a Messiás által.

Most Jézus nevében kijelentem, hogy isteni kegyeltségben élek és kedvezményes bánásmódban részesülök. Természetfeletti növekedésben van részem. Természetfeletti helyreállítást ad nekem az Úr, mindenben. A kéréseim választ nyernek. Kegyeltség adatik nekem. Az erős jogszabályok is hozzám hajolnak. Még a törvény is meghajlik nekem. A törvények megváltoznak.

Isten hadakozik értem, hogy nekem ne kelljen velük hadakoznom. Miért? Mindez Isten kegyeltsége miatt van így nekem. Istennek az áldása és a kegyeltsége ott van az életem felett, a Jézus nevében. Minden reggel, amikor felkelek, elváró hittel kimondom: isteni kegyeltség jár előttem és az Úr jóakarata, és gyönyörűségei pajzsként vesznek körbe engem.

Ajtók nyílnak meg nekem, amelyekről azt mondták az emberek, hogy lehetetlen, hogy megnyíljanak. Semmilyen akadály nem állíthat meg, semmilyen gátló tényező nem tartóztathat fel engem, nem késleltetheti útjaim beteljesedését, a Jézus nevében. Mivel közvetlenül Istentől nyertem ezt az igaz, valós isteni kegyeltséget, ezért az én Atyámnak tisztelete övez körül engem.

Különleges vagyok Neki. Az Ő szeretetének a tárgya vagyok. Isten szemefénye vagyok. Áldott vagyok az Úrtól és igen kegyelt Jézus nevében. Ámen. Így legyen most nekem. Köszönöm Uram. Most megvan ez nekem. Jézus nevében. Ámen. Hallelúja!

Befogadtuk, hogy ez megvan nekünk. Uralkodunk az életben, a Krisztus Jézus által. Biztos van egy dalunk erre. Dicsőség Istennek!